

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Desponsatione Impvbervm. Titvlvs II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

SEXTI DECRETALIVM

LIBER QVARTVS.

DE SPONSALIBVS ET MATRIMONIIS.

TITVLVS PRIMVS.

CAPVT VNICVM.

Sponsalia pura & certa, ex consensu valida, licet alia nulla, inducunt publicam honestatem: quae habet dirimere sequentia sponsalia, sed non precedentia.

Bonifacius VIII.

Sponsalia a puris & certis, etiam si consanguinitatis, affinitatis, frigiditatis, religionis, aut alia quouis ratione sint nulla, dummodo non sint nulla ex defectu consensus, et sit efficax ad impediendum & dirimendum sequentia sponsalia vel matrimonia, non autem ad precedentia dissolvendum; impedimentum publicae honestatis est: Quare ille, qui sponsalia pure ac determinate cum aliqua muliere contraxit, & postmodum cum secunda prioris consanguinea idem fecit, ex priorum sponsaliorum vigore (quibus per publicae honestatis iustitiam ex secundis sponsalibus subsecuta minime derogatur) ad matrimonium contractendum non prima remanet obligatus.

Publicam honestatem non inducunt sponsalia conditionalia ante aduentum ad pubertatem.
Ille vero, qui sponsalia cum aliqua muliere sub conditione contraxit, si postmodum ante conditionis eventum cum alia prioris consanguinea per verba contracta de praesenti, cum secunda remanere debeat. Cum autem conditionibus conditionalibus ante conditionem, extantibus, si consensus non habentibus, & incertis, nulla publicae honestatis iustitia oritur.

DE DESPONSATIONE IMPVBERVM.

TITVLVS II.

CAP. VNIC.

Sponsalia amborum infantiū vel alterius tantum per superuentum maioris aetatis non validantur, nec publicam honestatem inducunt: nisi fuerint ratificata tacite vel expresse. d. d. usq. ad 9. Item quae. Dum.

Bonifacius VIII.

Infantes ad ad invicem, vel unus major septennarius, & alter minor, sponsalia contraxerint, ipsi vel parentes pro eis, nisi per cohabitationem co-

Vide Conc. Trid. sess. 24. de refor. matr. c. 3. conseri enim mulieres pro sacro & c. b. de impedimento iustitia publica honestatis. Et vide provent. vide B. Thom. in questionibus ad articulum ad tertiam partem q. 5. art. 4. & Deo. scolasticus l. 1. p. 1. c. 1. De hoc illam dicit multatorem, quae nondum interuenit copulata. d. Vide B. Thom. in questionibus additis ad p. q. 4. art. 1. & Deo. scolasticus l. 1. c. 1. de consensu. con-

rum mutuum seu alias verbo vel facto ipsorum liquidò appareat, eodem in eadem voluntate factos maiores tempore perdurare, sponsalia huiusmodi, quae ab initio nulla erant, per lapsum dicti temporis minime conualescent: & ideo cum sint nulla, ratione defectus consensus, publicae honestatis iustitiam non inducunt.

Sponsalia per verba de praesenti contracta inter impuberem & puberem, vel inter impuberes non proximo pubertati, veluti ad sponsalia de futuro: nec in matrimonium transeunt ex sola praesentia aetate: nisi alter approbentur: inducunt tamen publicam honestatem. h. d. Dum.

Idem quoque si pubes, & impubes, vel duo impuberes non proximo pubertati, & in quibus aetatem malitia non supplebat, per verba contraxerint de praesenti: sponsalia enim illa, quae juris interpretatione tantum fuerint sponsalia de futuro (licet verba consensum experimentia de praesenti haberent, & matrimonium contraheae intendere contrahentes) per aduentum pubertatis in matrimonium non transeunt de praesenti: nec matrimonium (quod ut matrimonium aetate non tenuit prohibente) per lapsum dicti temporis conualescit: nisi per carnis copulam subsecutam, vel aliquem modum alium contrahentes eosdem cum eisdem perseverant voluntatis ad pubertatis tempora pervenisse confiterentur evidenter, per dictum tamen contractum, qui valuit ut potuit, non ficti agebatur, publicae honestatis iustitia est inducitur.

Sponsalia pro absentibus filiis non tenent: nisi ipsi praesentibus, vel nisi approbaverint tacite vel expresse ex post facto. hoc dicit Domin.

Porro ex sponsalibus, quae parentes pro filiis puberibus vel impuberibus plerumque contrahunt, ipsi filii, si expresse consenserint vel tacite, ut si praesentes fuerint, nec contradixerint, obligantur: ex eis oritur iustitia publicae honestatis. Et est idem, si filii tempore sponsaliorum abierint, & etiam ignorantes eadem sponsalia post scientes ratificaverint tacite, vel expresse: alias ex sponsalibus contractis a parentibus pro filiis, nec ipsi filii obligantur, nec publicae honestatis iustitia inde surgit.

Vide Bartol. l. quo enim si. c. 1. r. a. ha. l. c. 1.